

onder het

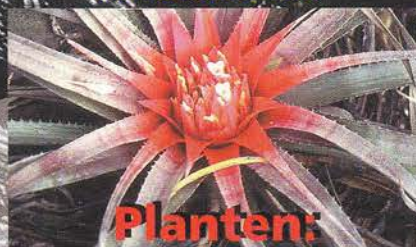
Palmbblad

derde jaargang nummer 1
april/mei 2000

Exotische planten Exotische dieren

losse nummers
hfl 9,95/bfr 190

Planten:

**Exotische
bolgewassen**

Gongora's

Dieren:

Hangparkieten

Vogelspinnen

Makikikker

Reis:

Brazilië

en verder:

**Tekenares van
orchideeën**

Serpo

Kweken met kameleons

De 'fijnbos' van Zuid Afrika

Lampenpoetsers

Vogelspinnen in vogelvlucht

Oog in (acht) ogen met de Roodknievogelspin

Toen Maria Sibylla Meriam in 1705 haar beroemde boek *'Metamorphosis insectorum surinamensium'* schreef, had zij, noch iemand anders kunnen denken, dat het dier, dat zij beschreef als 'diergelijke groote swarte spinnen' ofwel het fenomeen vogelspin, het onderwerp van een over de gehele aardbol populaire terrariumhobby zou worden.

Deze afbeelding in dat boek heeft ook gezorgd voor de naam vogelspin, omdat ze de spin heeft afge-

beeld bij het verorberen van een kolibrie. Men nam dus aan, dat ze voornamelijk vogeltjes aten. Er is al veel onwaarheid en flauwekul over vogelspinnen gezegd en geschreven. Steeds weer verschijnen er zelfs heden ten dage nog artikelen en films over deze dieren, die hen in een slecht daglicht stellen. Een bekend voorbeeld is een documentaire over deze dieren, die onder andere is uitgezonden op

Discovery Channel. Men had het daar over 'Colombiaanse moordspinnen', terwijl het gewoon ietwat grote vogelspinnen betrof. Een vogelspin hanteren is overigens voor het dier meestal vervelender dan voor degene, die hem of haar op de hand heeft. De meeste spinners zien niet veel en kijken als het ware met de haren van hun poten. Die registreren iedere beweging. De spin voelt de warmte van de hand en zal die situatie niet prettig vinden, omdat hij niet weet wat er aan de hand is, noch wat er zal gaan gebeuren. Het is geen huisdier, dat je kunt gaan knuffelen. Mensen, die vogelspinnen houden, zouden in principe de dieren zo veel mogelijk met rust moeten laten en alleen hanteren als het echt niet anders kan, zoals bijvoorbeeld bij het schoonmaken van het terrarium.

Er zijn vele soorten vogelspinnen. Hun grootte varieert van net iets meer dan een centimeter tot ongeveer dertig centimeter. In gevangenschap kunnen sommige soorten wel vijftig jaar oud worden. In de natuur worden ze zeker niet zo oud, want vele dieren hebben

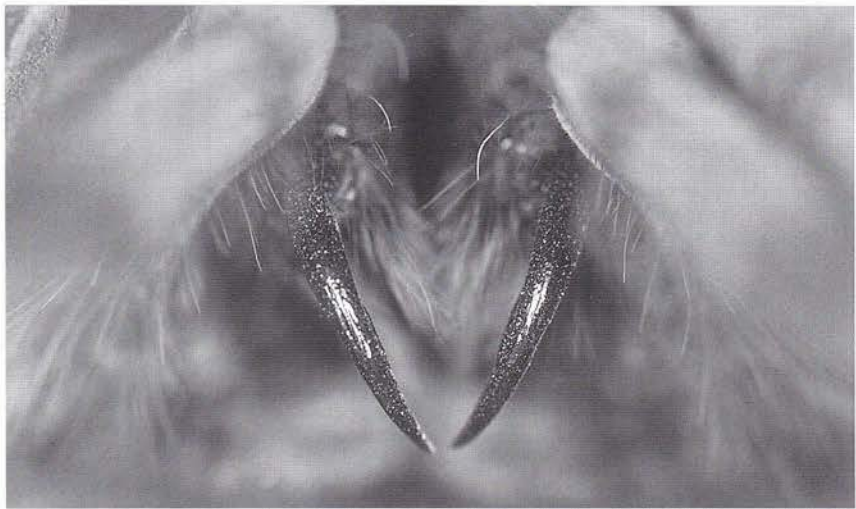
Toenadering voor de paring

spinnen op het menu staan. Indianen van sommige Zuid-Amerikaanse stammen roosteren vogelspinnen boven een vuurtje om zo de haren er af te branden, waarna de maaltijd van geroosterde vogelspin kan beginnen. De grote tanden van de spin worden na afloop als tandenstokers gebruikt. De spinnen leven zelf voornamelijk van insecten, andere spinnen en af en toe een klein knaagdier of een vogeltje. Ook slangen en kikkers worden gegeten.

Vogelspinnen bewonen alle gematigde en warme streken van de aarde. Met treft soorten, die bodembewonend ofwel terrestrisch zijn en soorten, die in de bomen leven.

Echt dodelijk giftig zijn vogelspinnen voor zover bekend niet. Er worden echter nog steeds nieuwe soorten ontdekt, het blijft altijd mogelijk dat daartussen alsnog een dodelijk giftige opduikt. De beet kan bij sommige soorten erg pijnlijk zijn en eventueel voor kinderen of volwassenen met een zwak gestel toch wel levensbedreigend. Vooral als men de soort niet kent, blijft het dus uitkijken. In ieder geval kunnen ze allemaal bijten en de meeste soorten hebben erg grote tanden en kunnen hard toeslaan. De beet is op zich dan al pijnlijk genoeg.

De indrukwekkende kaken van *Theraphosa*

Vogelspinnen zijn goede terrariumbewoners. De meeste verlangen geen al te groot terrarium, dus ook voor kleinbehuisden komt een vogelspin als terrariumbewoner in aanmerking. Een terrarium kan ingericht worden met stenen, stronken en wat stevige planten. Er dient altijd een waterbakje aanwezig te zijn. Het bodemmengsel moet bestaan uit turf of bladgrond en beter geen fijn zand of potgrond. Soorten uit de woestijn verlangen een luchtvochtigheid van ongeveer 60 procent, subtropische en tropische soorten zo tussen de 75 en 85 procent. De gewenste temperatuur is per soort verschillend, maar schommelt grofweg tus-

sen de 22 à 26 graden. Het spreekt vanzelf, dat een terrarium voor boombewonende spinnen eerder hoog, dan breed moet zijn. Voor vogelspinnen geldt hetzelfde als voor alle andere diergroepen: voor men ermee begint, moet men proberen zo veel mogelijk informatie te krijgen. Dat kan door het lezen van boeken en artikelen of nog beter door iemand te vinden, die deze dieren al lang houdt en voor de goede informatie kan zorgen. Bij zo iemand kan men ook het best zijn dieren aanschaffen.

Een grote soort met mooie kleuren en een goedaardig karakter is *Brachypelma smithii*, de Mexicaanse roodpootvogelspin (roodknievogelspin, volgens sommigen). Deze dieren worden regelmatig nagekweekt. Het goedaardige, rustige karakter met de mooie kleuren maken dit een ideaal terrariumdier, maar ook een ideale acteur. Het zijn vaak deze spinnen, die optreden als 'engerds' in films met James Bond of Indiana Jones. De grootste vogelspinnensoort, *Theraphosa leblondii* wordt af en toe gehouden. Het zijn echte persoonlijkheden, erg agressief en volwassen dieren eten met smaak volwassen hamsters. Deze soort is moeilijk te houden.

Erik Wevers

Spintepels in actie

